

شاعری در چاپان

ترجمه علی اصغرخان

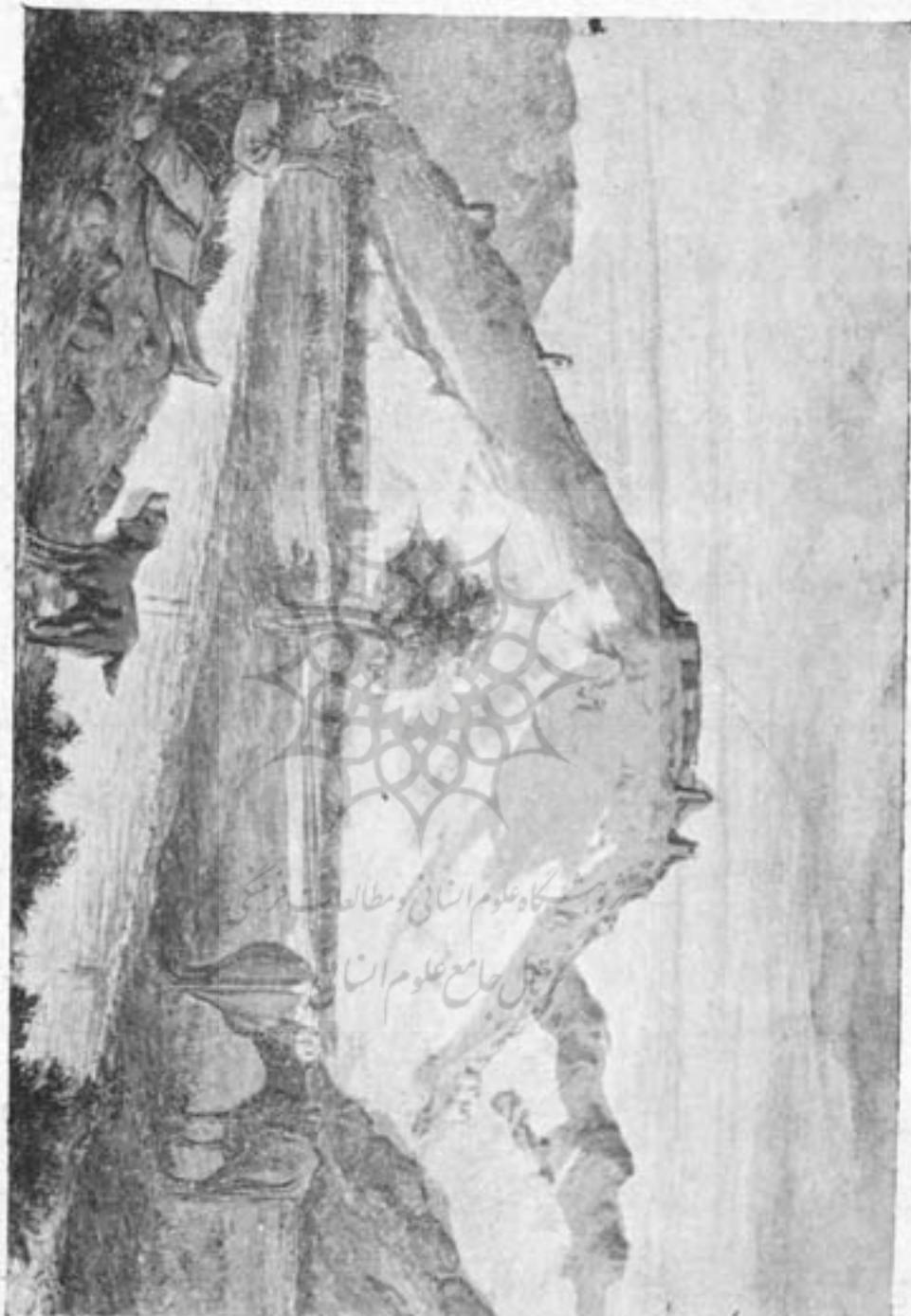
بیوسته بگفت

از این تبسم چیز معینی مفهوم نخواهد شد . سوای اشخاص معدودی که بطرف خوبیها و من ایمای شرق قابل مخصوصی دارند مغایر بیان معمولی بکنند و حقیقت افکار و خیالاتم بنخواهند برد آری آنها مقصرا نیستند این جور تصورات موهومند چه حالت در هماوراء افکار و معلوم هات آنها فرار یافته .

میخواهیم در اینجا راجع به تی ایزم «Teism» که یکی از عادات و بریکتس های قدیمه چاپان بوده و در اطاق نفیس و مخصوصی باطری و فوتوسا های مخصوصه چای بعمل می آید و علاوه با شاعری چاپان ارتبااطی بهم میرساند قدری صحبت را این کویندر اوائل صبح صادق روزی هیئت سیو کو Hidetsugu یک شخص معروف تی ایزم و مذهبی چاپان دوستان و احباب خود را جهت عبادت و اجرای مراسم مذکور در همان اطاق مخصوص دعوت نموده آنها کسانی بودند که با یست در همان وقت جهت انجام ادب معینه همت بعمل آرند وقت مشخصه ییstem ماه ابریل زمانی است که شگوفه های نفیس آلو بالوش اخچه های درختان را وداع و روی زمین را ازرنگ قشنگ خودها مزین ساخته و فصل بهار بعنای عروج و کمال خود را میدهند . خارج اطاق و نیم سحر گاهی بالباس شبانه لؤالی شهوار شبنم را بر دوشیز گان ببات ایثار میکرد ، ارواح خواب آلود شب قبل از آنکه از اثر حلال سپیده دم کاملاً منهزم گردد به عقب درختان آخرین صفات آرائی خود را تهیه می دید . درین هنگام

در اطاق مخصوصه چای بغیر از ظلمت و سکوت چیز دیگری مشاهده نمیشد
ظروف معینه چای بشدت جوشیده آهنگ و نغمه قدمه آن فرحت و انبساط مهیانان را
که بطرف میز بان خودها با نگاه تیزی نظر می‌افکندند بر اتب بیفزود.
شوگون هیدت سوگو آنقدر آهسته و خاموش بود که مهیانان را از کثرت
انتظار بتکلیف و انتظار اندر ساخت - اریا کی نو توکی Arake - no - Tsuki
«آخرین انوار ماه» هائند مهیانان از بسیاری مشاهده به تنگ آمده و اینک بنادارد
بطرف منزل مقصود عنیت کند راه خوش را تعقیب و خانه را وداع گفتند. منتظرین
اقدام ما را بیرونی کرده و بالاخره در زردیک میز تحریری که بر روی آن خاطرات
شاعر شهری جایان «یوتا» (uta) تحریر یافته بود هواسل جستند. اشعار چندی را
در حالیکه شاعر مذکور نیز در اطاق چائی نشسته و بالاخره سرود دل را با آن نداشت
مخصوص توجهش را بطرف خود عیکشاند عطا لعه کردن مهیانان حالت خود را
با وضعیت یوتا عطا یقین یافته و بالاخره مقصد هیدت سوگو را که معرفی شاعر
و اثرات مهیجه او بود بخوبی دانستند.

از آن بعد نمیدانم که آیا مراسم تی ایزم در آن طلوع فجر چگونه انجام یافت بلکه
مقصدها تذکار آن هم نیست هیدت سوگو اگر چه شاعر الفاظ و کلمات نبود لیکن ادیب
عمل و کار تصور شده و موقع بسیار مهمی را جهت اعلام قابلیت و ابراز لیاقت شاعری
آن شخص معروف بدست آورد و از این لحاظ است که شاهکاری بزرگی بخرج داده
و به نسبت معرفی شاعر و زیسته قدمه جایان رول مهمی بازی کرده است و مهیانان
نیز ازین موقع بهتر وقتی را بدست آورده نمیتوانند انوار ماه، شکست ظلمت،
نیم سحر گاهی و افکار عالیه شاعری برای میز بان و مهیان دران اطاق مخصوص

کارخانه
کالجامع علوم انسانی

منظرة عجیب و دلکشی را بروی کار آورده بودند گویا بهترین زمان شعر و شاعری
نفیس ترین دقائق صنعتی برای یک صنعت کارهان آوان تصور میشد .
نمیخواهم درینجا شعرای مغرب را به نسبت اینکه ایشان کثرت مقدار را بست
بوفرت صنعت و معنویت اهمیت میدهد تحت تنقید قرار دهم میدانم که ایشان جهت
انتظام حیات ، هشاده مناظر قشنگ و بصورت بهتری ، تغافل و زیده
و اطلاع کافی ندارند اگر مامشرقیان بخواهیم غربیان را چیزی بیاموزیم آنچیز
تنها باید انتخاب سادگی و عدم آلاپشی که در اطاق چای هشاده میشود
باشد . تی ایز مر تمام در سکوت او خاموشی سورت میگیرد واز این سکوت سادگی
قوی لید میگردد . پس میگوییم که ما از یک چیز جزئی مسائل عمومی و مهم و
از یک قطره شبیم بعالم و تکیتی معلومات حاصل میتوانیم از همن جهت راه
زندگانی صاف شده در حیات غیتواهیم که مقامات رفیعی را اشغال کنیم . اگرچه
اطاق مخصوصه چای در بجا پانی ^{علو ساده و مختصر است} ولی چون معنویت دارد بنظریه ما
با ندازه و بست هنسترا بی «Notre Dame» ^{Westminster Abbey} با «وتردام»
معزب بزرگ و با اهیت خواهد بود .

آیا در مقابل این گفتار بمن خنده خواهید کرد ؟

من در موضوع تعارفات و مراسم مخصوص اطاق چای آنقدر معلومات
ندارم و اگر بخواهم که کدام دوست مغربی خود را در این اطاق رهبری
کنم غرض من این نیست که او در اینجا زندگانی کرده و یا نظاہرات صنعتی
را تحت مطالعه قرار دهد بلکه اترست مخصوص من آنست که او سلطنت روح
را ملاحظه کرده و آنجائی را که مرگ و زندگی درین آن یکی است بخوبی

بداند. آری موضع مذکور محلی است که انسان را از تهدیدات محدودیت‌های دنیای خارجی بالکل آزاد میگردد. اگر دوستم صاحب افکار و خیالات شاعر انه باشد البته با هم چه مقام بی ساقه و ناآشنا نخواهد بود و برای او یکانه و خارجی بنظر نخواهد خورد بلکه او مانند من کاملاً مسحون گشته و هفتون این حال میگردد. مراسم مخصوصه نیایزم تنها در چاپان بوده و حتی اکثر ممالک مشرقی از آن اطلاع ندارد.

بکذارید برای شما از صبح درختان چندی قبیل حکایتی کنم:

«با قید آرد»

ای باد صبا طرب فز اپری آنی من از طوف کدامین کف پامی آئی
از کوی که برخاسته راست ایکوام علای رگزد بچشم آشنا می آئی
«حسین خوانساری»

کن دور ازان شمع شب افروز مباد چون من بوصال او بد آوز مباد
می‌سوزم و بر دل کن این سوز مباد روزیست مرا که کس بدین روز مباد
«بیانی»

